

Geweld!

geweld tussen partners

seksueel geweld

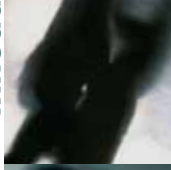
stalking

waar vindt u hulp

INSTITUUT VOOR DE GELIJKHEID
VAN VROUWEN EN MANNEN

inhoud

Hoofdstuk 1: Geweld tussen partners	6
1. Wat is het?	9
2. Wat zegt de wet?	11
3. Wat kunt u eraan doen?	12
Hoofdstuk 2: Seksueel geweld	20
1. Wat is het?	23
2. Wat zegt de wet?	26
3. Wat kunt u eraan doen?	27
Hoofdstuk 3: Stalking	34
1. Wat is het?	36
2. Wat zegt de wet?	37
3. Wat kunt u eraan doen?	38
Hoofdstuk 4: Waar vindt u hulp?	42
Inleiding	44
Voorzieningen voor hulp aan slachtoffers van geweld	46
1. Ambulant welzijnswerk	46
2. Residentieel welzijnswerk	53
3. Politionele en gerechtelijke diensten	55
4. Coördinatie geweldproblematiek	58

inleiding

INLEIDING

Veel mensen krijgen ooit te maken met een vorm van geweld. Deze gewelddaden zijn een aanslag op de persoonlijke integriteit van het slachtoffer en een inbreuk op de fundamentele rechten van de mens. De dramatische psychische, fysieke en sociale gevolgen van geweld zijn niet te onderschatten en vormen een groot probleem in onze maatschappij. Zowel mannen als vrouwen kunnen het slachtoffer worden van geweld. De meeste vormen van geweld die wij in deze brochure bespreken, met name *partnergeweld*, *aanranding van de eerbaarheid*, *verkrachting* en *stalking* worden echter vooral door vrouwen ondergaan, maar zeker niet uitsluitend, en zijn meestal het gevolg van machtsmisbruik. Daarom en om de tekst niet nodeloos te verzwaren hebben we ervoor gekozen om het vrouwelijk voornaamwoord te gebruiken wanneer er naar het slachtoffer verwezen wordt. *Het spreekt natuurlijk voor zich dat deze brochure evenveel voor mannelijke als voor vrouwelijke slachtoffers geldt.*

Deze brochure richt zich in de eerste plaats tot de slachtoffers van geweld, maar ook tot iedereen die er rechtstreeks of onrechtstreeks mee geconfronteerd wordt.

De brochure wil een leidraad zijn voor iedereen die bij geweld betrokken wordt. Ze bevat definities en een groot aantal praktische tips die u op weg kunnen zetten om het hoofd te bieden aan het geweld. Achteraan de brochure vindt u ook een overzicht van adressen van hulpverleningsinstanties die u kunnen bijstaan in uw zoektocht naar steun en de erkenning van uw probleem. Ze zullen u ook helpen bij het omgaan met de gevolgen ervan.

Wij hopen dat deze brochure kan bijdragen tot de bewustmaking rond een aantal prangende problemen en de slachtoffers en de mensen uit hun naaste omgeving uit hun isolement kan halen.

Familie en vrienden
mag u niet zien...
u raakt geïsoleerd.
U hebt geen inspraak
in beslissingen...
Uw zelfvertrouwen
gaat verloren.

A close-up, high-contrast photograph of a person's hands clasped together. The hands are the central focus, with fingers interlaced. The lighting is dramatic, with deep shadows and bright highlights, creating a somber and intense atmosphere. The background is blurred, showing what appears to be a light-colored, textured surface like a bedsheet or pillow. Overlaid on the center of the image is the text "Geweld tussen partners" in a white, distressed, and slightly jagged font, which adds to the overall sense of tension and conflict.

Geweld
tussen partners

Veel mensen krijgen ooit te maken met één of andere vorm van fysiek, seksueel of psychisch geweld. Dit geweld komt ook vaak voor binnen het gezin en wordt dikwijls gepleegd door de partner. Geconfronteerd worden met partnergeweld is een traumatische ervaring met verstrekende gevolgen en specifieke problemen waar een aparte aanpak en bijzondere aandacht voor nodig is. Hoewel veel slachtoffers hier zo lang mogelijk over zwijgen is het zeer belangrijk om zo vlug mogelijk de juiste hulp te zoeken. Dit hoofdstuk wil u hierbij helpen.

Dag in dag uit leeft u met pijn en angst in uw relatie.

Beledigingen, scheldpartijen, vernederingen...

ze maken u belachelijk en kleineren u.

Familie en vrienden mag u niet zien... u raakt geïsoleerd.

U hebt geen inspraak in beslissingen....

Uw zelfvertrouwen gaat verloren.

Fysiek geweld, seksueel geweld, psychisch geweld...

Uw lichaam en gevoelens worden gekwetst.

Uw grenzen worden niet gerespecteerd.

Angst beheerst uw leven...

Uw gezondheid lijdt er onder.

Wat is partnergeweld eigenlijk?

Eén van de partners gebruikt herhaaldelijk geweld. Bij partnergeweld denkt men vooral aan fysiek geweld, maar ook seksueel en psychisch geweld tussen partners komt voor.

Ervaringen met partnergeweld.

15% van de vrouwen en 11% van de mannen is in het afgelopen jaar minstens één maal het slachtoffer geworden van een gewelddadige handeling door hun partner of ex-partner. Psychisch en verbaal geweld komen het vaakst voor. Tweederde van de slachtoffers van fysiek geweld is een vrouw. Bij seksueel geweld tussen partners is het slachtoffer bijna altijd een vrouw.¹

Hoewel uit het onderzoek blijkt dat slechts 3% van de slachtoffers van partnergeweld van deze feiten aangifte doet, lopen er bij de politie dagelijks gemiddeld meer dan 100 klachten binnen in verband met partnergeweld. Ongeveer de helft daarvan heeft betrekking op fysiek geweld.²

Geweld binnen de relatie doet zich voor in alle lagen van de bevolking. De kans op geweld wordt groter als de relatie tussen de partners niet goed is, als de partner ook buiten de relatie gewelddadig gedrag vertoont en wanneer mensen weinig contacten hebben met familie en vrienden.¹

Gevolgen.

Het slachtoffer heeft niet alleen te kampen met fysieke klachten en relationele problemen, maar ook met

1. Cijfers uit onderzoek: J. Pieters, P. Italiano, A. Offermans & S. Helleman, Ervaringen van vrouwen en mannen met psychologisch, fysiek en seksueel geweld. Brussel: Insitituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen. 2010

2. Vrouwen en mannen in België. Genderstatistieken en genderindicatoren. 2e editie. Brussel: Insitituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen. 2010

problemen op seksueel vlak. Ze komen ook in een sociaal isolement terecht en hebben last van langdurige psychische klachten (angsten, een negatief zelfbeeld, depressie), functioneringsproblemen (concentratiestoornissen) en psychosomatische klachten (hoofdpijn, buikpijn).

De verantwoordelijkheid ligt bij de dader, niet bij het slachtoffer.

Het zelfbeeld en het zelfvertrouwen worden vaak zo erg aangetast dat het slachtoffer zich verantwoordelijk voelt, hoewel de verantwoordelijkheid uitsluitend en alleen bij de dader ligt, niet bij het slachtoffer!

Er wordt vaak niet over gepraat.

Slachtoffers van partnergeweld hebben het dikwijls moeilijk om met hun ervaringen naar buiten te komen. Schuld- en schaamtegevoelens spelen hierbij een grote rol, net als de zwakke positie waarin ze zich over het algemeen bevinden. Enkele factoren die hier een rol spelen zijn de sociale isolatie waarin het slachtoffer door de mishandelende partner gemanoeuvreed is, de eventuele financiële, sociale en emotionele afhankelijkheid van de partner, de angst voor (nog) meer geweld,...

Slachtoffers zwijgen vaak. Zij voelen zich schuldig voor het geweld waarvan ze zelf het slachtoffer zijn. Zij schamen zich, worden overrompeld door tegenstrijdige gevoelens voor hun echtgenoot of partner. Zij hopen dat alles wel goed zal komen, vooral omdat rustigere periodes en gewelddadige uitbarstingen elkaar opvolgen en omdat de partner spijt betoont. Slachtoffers zijn vaak ook bang voor de reacties van familie en vrienden. Zij voelen zich onveilig en moeten soms zichzelf en hun kinderen beschermen.

2

Wat zegt de wet?

Sinds 24 november 1997 wordt geweld tussen (ex) partners specifiek in het Strafwetboek vermeld.

Het Strafwetboek bepaalt dat de straffen verhoogd worden “ingeval de schuldige de misdaad of het wanbedrijf heeft gepleegd tegen zijn echtgenoot of de persoon met wie hij samenleeft of samengeleefd heeft en een duurzame affectieve en seksuele relatie heeft of gehad heeft”. Het gaat dus om een verzwarende omstandigheid (artikel 410 van het Strafwetboek).

Het gaat in deze artikels om feiten van slagen en verwondingen en deze regelgeving is van toepassing op gehuwden, maar ook op samenwonende hetero- en homokoppels.

De mogelijkheid om zo snel mogelijk gerechtelijke stappen te ondernemen, de dader van fysiek partnergeweld zo snel mogelijk fysiek te verwijderen van het slachtoffer, hem te arresteren en tot vaststelling van de feiten te kunnen overgaan wanneer het slachtoffer erom verzoekt, werd verruimd.

Ook kregen bepaalde hulpinstellingen de mogelijkheid om in rechte op te treden. Toestemming van het slachtoffer is wel vereist.

Geweld tussen
partners
is strafbaar.

Het is belangrijk
dat u erover
praat !

3 Wat kunt u doen?

Praat erover.

Het is belangrijk dat u erover praat. Dit kan met een familielid, een vriend of vriendin, een vertrouwenspersoon, maar zeker ook met gespecialiseerde hulpverleners die naar je luisteren, je adviseren en je helpen om een oplossing te vinden.

U kan steeds contact opnemen met een gespecialiseerde organisatie. Die geeft dan de nodige ondersteuning en adviezen, en gaat samen met u op zoek naar de gepaste oplossing. Ze bieden steun, een luisterend oor of psychologische begeleiding, informeren u over uw rechten en kunnen zorgen voor een opvangmogelijkheid voor u en uw kinderen.

Alles gebeurt in strikte vertrouwelijkheid.

Adressen vindt u in hoofdstuk 4 of kan u ook opvragen op het nummer 106 van Tele-Onthaal.

Een belangrijke beslissing die u moet nemen is of u bij uw partner blijft of niet.

U besluit bij uw partner te blijven.

Praten is belangrijk. Niet alleen met personen uit uw naaste omgeving, maar ook met beroepsmensen die je situatie perfect aanvoelen en je helpen om er vat op te krijgen.

Er zijn centra voor geweldpreventie, centra voor huwelijksbemiddeling, centra voor specifiek advies of specifieke hulp aan personen die hun eigen agressie moeilijk kunnen beheersen,... . Contacteer een van de organisaties uit de lijst achteraan de brochure, zij zullen u helpen bij het vinden van een gepaste oplossing. U kan er rekenen op een luisterend oor en passend advies. U komt te weten hoe u het best omgaat met de agressie van uw partner, hoe de dialoog opnieuw op gang te brengen, te begrijpen wat er binnen uw relatie aan de hand is.

Indien u zich bedreigd voelt, maar toch besluit om thuis te blijven, neem dan gepaste beschermingsmaatregelen:

- Raadpleeg een arts en vraag om een medisch attest om later eventueel een klacht te kunnen indienen. De bijzonderheden hieromtrent worden verder in deze tekst uitgelegd.
- Ga te rade bij een dienst die u kan helpen om uzelf zo goed mogelijk te beschermen (zie lijst achteraan de brochure)
- Noteer belangrijke nummers (politiedienst, organisaties voor mishandelde vrouwen) en leg ze op een makkelijk bereikbare plaats (of leer ze uit het hoofd).
- Spreek met een vertrouwenspersoon een communicatiecode af, zodat die de politie kan verwittigen.
- Vertel uw kinderen wat ze moeten doen ingeval van geweld: schuilen bij de burens, het huis verlaten om te telefoneren, de politie bellen,...
- Zorg voor een “noodtas” die u eventueel kunt verbergen op een veilige plaats of bij een vertrouwenspersoon, en met daarin de belangrijkste documenten, een som geld en noodzakelijke kledij voor wanneer u plots zou moeten vertrekken.
- Zorg voor een veilige bewaarplaats voor de afschriften van belangrijke documenten zoals diploma’s, medische attesten, trouwboekje, SIS-kaart, uw identiteitskaart en die van uw kinderen, documenten in verband met uw bankrekeningen, enz.

U besluit uw partner te verlaten.

Als u besloten hebt om uw gewelddadige partner te verlaten, bereid dat vertrek dan goed voor. U hebt steeds het recht om te vertrekken en de kinderen mee te nemen, ook al zijn ze nog minderjarig. Zorg er nadien wel voor dat u wettelijk in orde bent. Kies het meest geschikte moment om te vertrekken, rekening houdend met onder andere uw kinderen. Vergeet bij uw vertrek niet de nodige officiële papieren mee te nemen: trouwboekje, SIS-kaart, uw identiteitskaart en die van de kinderen, bewijs van kinderbijslag, facturen met vermelding van uw naam, documenten verwijzend naar uw bankrekeningen, een recent loonbriefje van uw partner, en geld.

Uw partner verlaten betekent niet noodzakelijk dat u het huis moet verlaten. Indien u dat wil en indien er ernstige aanwijzingen van geweld of van pogingen tot geweld zijn, kan de vrederechter het gebruik van de gemeenschappelijke woning toekennen aan de echtgeno(o)t(e) of aan de wettelijk samenwonende die het slachtoffer is van (een poging tot) partnergeweld.

Raadpleeg een geneesheer en vraag om een attest.

Indien u het slachtoffer bent geweest van geweld, raadpleeg dan alleszins een geneesheer. Vraag om een medisch attest. Dit vormt het beste bewijs, vooral wanneer er melding wordt gemaakt van arbeidsongeschiktheid (ook als die van zeer korte duur is en zelfs als u niet werkt). Het kan ook heel nuttig zijn om als extra bewijsmateriaal foto's van de letsels te laten nemen.

Ga naar uw geneesheer na iedere mishandeling. Hou de attesten zorgvuldig bij, ook al bent u niet onmiddellijk van plan iets te ondernemen. Indien u het voor uzelf niet veilig acht om de attesten bij te houden kunt u de arts vragen om ze in zijn of haar spreekkamer te bewaren.

*Ga naar uw
geneesheer
na iedere
mishandeling!*

Indien u niet bij uw huisarts wenst te gaan, kunt u telefonisch contact opnemen met een van de organisaties die vermeld staan in de lijst achteraan de brochure: zij kunnen u het adres van een vertrouwensarts geven.

U kunt klacht neerleggen.

Het staat u vrij om klacht neer te leggen bij de politie. Die klacht geeft aanleiding tot gerechtelijke stappen en kan resulteren in een strafrechtelijke veroordeling van de dader.

Indien u niet onmiddellijk klacht wil neerleggen, laat de feiten dan optekenen. Deze formaliteit leidt niet tot een gerechtelijke vervolging van de geweldpleger, maar vormt wel een nuttig gegeven indien u later beslist om toch klacht neer te leggen, te scheiden of apart te gaan wonen.

U kan verzoeken om uw partner het huis te doen verlaten.

Door de wet van 28/01/2003 tot toewijzing van de gezinswoning aan de echtgenoot of aan de wettelijk samenwonende, die het slachtoffer is van fysieke gewelddaden vanwege zijn partner en tot aanvulling van artikel 410 van het Strafwetboek (B.S., 12/02/2003), kan de rechter het gebruik van de gemeenschappelijke woning toekennen aan de echtgenoot of aan de wettelijk samenwonende die het slachtoffer is van (een poging tot) partnergeweld.

Enkele tips bij het neerleggen van een klacht:

- Neem fotokopieën mee van alle bewijsstukken waarover u beschikt: attesten, getuigschriften, brieven, foto's, enz. Bewaar de originelen zorgvuldig.
- Lees uw verklaring zorgvuldig na alvorens u ze ondertekent. Als u een passage niet goed of onduidelijk vindt, zeg het en laat ze veranderen tot u het juist vindt.
- Vraag een afschrift van uw verklaring, het nummer van het proces-verbaal en de naam van diegenen die de klacht registreren.

In hoofdstuk 2 vindt u meer informatie over hoe u klacht kan neerleggen.

Neem de gepaste wettelijke maatregelen.

Mogelijkheid 1: U bent niet van plan om te scheiden, althans niet onmiddellijk.

Als u beslist om zelf uw verblijfplaats te verlaten, vraag dan de vrederechter om dringende en voorlopige maatregelen te treffen. Deze relatief goedkope spoedprocedure zal uw situatie stabiliseren. Voornoemde maatregelen zijn echter niet definitief, de bedoeling ervan is u in staat te stellen om gedurende enige tijd de situatie te overdenken terwijl u toch wettelijk in orde bent. De vrederechter kan ervoor zorgen dat u apart van uw echtgenoot kan wonen, de kinderen mag houden, een deel van de huisraad krijgt, onderhoudsgeld krijgt, enz. Deze formaliteit is van groot belang en mag niet over het hoofd worden gezien, want dat zou zware gevolgen kunnen hebben.

Dankzij de nieuwe wet op de toewijzing van de gezinswoning kan de vrederechter het gebruik van de gemeenschappelijke woning toekennen aan de echtgeno(o)t(e) of aan de wettelijk samenwonende die het slachtoffer is van (een poging) tot partnergeweld.

Dit moet natuurlijk op uw eigen vraag gebeuren en er moeten ernstige aanwijzingen van geweld of van pogingen daartoe bestaan.

Voor het adres van de vrederechter telefoneert u best naar een politiedienst, of naar één van de organisaties die vermeld staan in de lijst achteraan de brochure.

Mogelijkheid 2: U wil een echtscheidingsprocedure aanspannen.

Wanneer u beslist om te scheiden kan u bij de rechter van de rechtbank van eerste aanleg een kortgeding aanspannen. Het is raadzaam om een advocaat onder de arm te nemen. Als u er niet direct één kent, kan u steeds telefonisch contact opnemen met een van de organisaties die vermeld staan in de lijst achteraan de brochure. Indien u over onvoldoende financiële armslag beschikt, kunt u steeds vragen om een pro-deo-advocaat. Daartoe moet u zich wenden tot het Justitiepaleis, met eender welk inkomensbewijs.

De maatregelen die door de rechter in kortgeding worden bepaald, zijn dezelfde als die welke zijn getroffen door de vrederechter, de echtscheiding buiten beschouwing gelaten.

De rechter van de rechtbank van eerste aanleg kan dringende en voorlopige maatregelen bevelen, onder meer over de echtelijke woning. Dit gebeurt op uw eigen vraag. Ook hier kan u, zoals bij de vrederechter, aan de rechter vragen om bij voorrang het gebruik van de echtelijke woning toegewezen te krijgen.

Bij het uitspreken van de echtscheiding zal de rechter bij voorkeur aan het slachtoffer de woning of één van de woningen die dienst doen als gezinswoning toekennen.

Zorg voor uw inkomen.

Ook hier zal de door u gecontacteerde organisatie meehelpen om u financieel onafhankelijk te maken.

Enkele tips:

- Geef in eerste instantie uw bank de opdracht om uw bankrekening te blokkeren zodat de partner geen geld kan afhalen zonder dat u het weet.
- Als u een werkloosheidsuitkering ontvangt, breng dan uw vakbond of hulpkas alsook het plaatselijke R.V.A.-kantoor op de hoogte van uw adreswijziging.
- Breng nadien uw kinderbijslagkas op de hoogte, zodat u kinderbijslag blijft ontvangen.
N.B. Indien noch u, noch uw partner een inkomen heeft, hebt u recht op de gewaarborgde minimumbijslag. (Rijksdienst voor Kinderbijslag, Dienst Speciale Rechten: Gewaarborgde kinderbijslag; Trierstraat 9, 1000 Brussel).
- Neem ook contact op met het ziekenfonds, ook daar kan u terecht voor bijstand en advies.
- Hebt u geen of een zeer laag inkomen, vraag dan het bestaansminimum aan bij het OCMW van uw gemeente.

Zorg voor onderdak

U doet er best aan dit probleem op te lossen alvorens te vertrekken. U kunt misschien terecht bij familie of vrienden. Als u iets wilt huren, voorzie dan een zekere som om de huurwaarborg en de inrichting van uw nieuwe woning te betalen.

Door de hier eerder vermelde wet op de toewijzing van de gezinswoning kan de vrederechter het gebruik van de gemeenschappelijke woning toekennen aan de echtgeno(o)t(e) of aan de wettelijk samenwonende die het slachtoffer is van (een poging) tot partnergeweld.

Dit moet natuurlijk op uw eigen vraag gebeuren en er moeten ernstige aanwijzingen van geweld of van pogingen daartoe bestaan.

U kan ook altijd terecht in een vluchthuis. Het is er veilig en gevestigd op een geheim adres. U kan er kennismaken met andere vrouwen die u zullen bijstaan bij het zoeken naar een oplossing. Ook uw kinderen zijn er welkom. U kunt er ook terecht voor hulp zonder er te verblijven. De gegevens van de vluchthuizen vindt u terug in hoofdstuk 4.

Enkele tips:

- Als u uw huurhuis of -appartement verlaat, hou dan rekening met het huurcontract: als u gehuwd bent, vraag de eigenaar dan om een schriftelijk document waarin u ontslagen wordt van alle contractverplichtingen; als u niet gehuwd bent, is het huurcontract voor u slechts bindend wanneer u het ondertekend hebt.
- U hebt recht op uw kleren, persoonlijke spullen en die van de kinderen. Neem ze mee wanneer je het huis definitief verlaat, later is dit misschien moeilijker. Als u echter hiertoe niet de gelegenheid hebt gehad, is uw echtgenoot of samenwonende partner verplicht u binnen te laten zodat u uw persoonlijke bezittingen alsnog kunt ophalen. Als die weigert mag u er de politie bijhalen om bijstand te verlenen bij het afhalen van kledij of goederen.
- Breng de gas-, water- en elektriciteitsmaatschappijen op de hoogte van uw adreswijziging.
- Geef uw nieuw adres door aan de Post. Het is van groot belang dat o.a. uw cheques en brieven van de rechtbank niet naar uw oud adres gaan.

De verantwoordelijkheid
ligt bij de dader, niet bij het
slachtoffer.

Seksueel Geweld

Aanranding van de eerbaarheid en verkrachting.

Heel wat meisjes en jongens, vrouwen en mannen krijgen met seksueel geweld te maken onder verschillende vormen. Geconfronteerd worden met seksueel geweld is een traumatische ervaring met verstrekkende lichamelijke en psychologische gevolgen en kan een impact hebben op de seksualiteit. Hoewel het slachtoffer er dikwijls niet over durft praten is het van het grootste belang om zo snel mogelijk de juiste hulp te zoeken. Dit hoofdstuk wil een aantal bakens uitzetten om die zoektocht in goede banen te leiden.

*Geconfronteerd worden
met seksueel geweld
is een traumatische
ervaring met
verstrekkende
gevolgen.*

Wat is het?

Seksueel geweld wordt meestal opgesplitst in seksueel geweld zonder lichamelijk contact, minder ernstig, ernstig en zeer ernstig seksueel geweld. Dit kan gaan van geslachtsdelen laten zien, kijken naar masturbatie, naakt moeten poseren, over het betasten van de geslachtsdelen, uzelf of iemand anders moeten bevredigen, pijniging van de geslachtsdelen tot gedwongen geslachtsgemeenschap, oraal moeten bevredigen, anale gemeenschap of penetratie met eender welk voorwerp, verkrachting dus.

Het slachtoffer bepaalt zelf of het geweld ernstig of minder ernstig is, maar eigenlijk is alle seksueel geweld, elk seksueel gedrag zonder toestemming, ernstig. Niemand mag tot eender welke seksuele handeling gedwongen worden.

Ervaringen met seksueel geweld.

9% van de vrouwen en 3% van de mannen is vóór de leeftijd van 18 jaar slachtoffer geworden van seksuele aanrakingen of seksueel misbruik. Daarnaast is nog eens 6% van de vrouwen en 1% van de mannen sinds hun 18 jaar slachtoffer geweest van gedwongen of ongewenste seksuele aanrakingen of betrekkingen. In 65% van de gevallen omschrijven slachtoffers dit als de 'ergste ervaring met geweld' uit hun leven. Dit cijfer ligt hoger dan bij slachtoffers van een moordpoging. In bijna de helft van de gevallen ging het om herhaalde feiten.¹

1. Cijfers uit onderzoek: J. Pieters, P. Italiano, A. Offermans & S. Hellemans, Ervaringen van vrouwen en mannen met psychologisch, fysiek en seksueel geweld. Brussel: Insitituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen. 2010

De dader is dikwijls een bekende.

Slechts één op vier daders van seksueel misbruik op volwassen leeftijd is een onbekende. Bij mannelijke slachtoffers loopt dat op tot 38%. Bij vrouwen is de dader in 48% van de gevallen de partner, in 10% een familielid, in 13% een kennis en in 7% iemand van het werk.

Bij seksueel geweld ervaren op minderjarige leeftijd is de dader meestal een mannelijk familielid of kennis. Het gaat slechts zelden om een partner (liefje). 15% van de daders van seksueel misbruik van minderjarigen is een onbekende.¹

Gevolgen van seksueel geweld.

De gevolgen zijn niet enkel van fysieke aard en hebben meestal verstrekende gevolgen voor de kwaliteit van het leven. Er ontstaat een gevoel van belemmering van bewegingsvrijheid en van vrijheid in het algemeen. Het aantal sociale relaties en de stabiliteit ervan kunnen sterk teruglopen, een gevoel van eenzaamheid, een gebrek aan vertrouwen in anderen, klachten in de relatie kunnen ontstaan, evenals diverse langdurige psychische klachten (angsten, weinig zelfvertrouwen, depressie), functioneringsproblemen (concentratiestoornissen, nachtmerries), psychosomatische klachten (hoofdpijn, buikpijn) en seksuele problemen (geen gevoel hebben bij het vrijen, afkeer van het vrijen).

1. Cijfers uit onderzoek: J. Pieters, P. Italiano, A. Offermans & S. Hellemans, Ervaringen van vrouwen en mannen met psychologisch, fysiek en seksueel geweld. Brussel: Insitituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen. 2010

De verantwoordelijkheid ligt bij de dader, niet bij het slachtoffer.

Het gaat hier om situaties waardoor het zelfbeeld en het zelfvertrouwen van het slachtoffer erg worden aangetast. Het slachtoffer voelt zich vaak verantwoordelijk, hoewel de verantwoordelijkheid uitsluitend en alleen bij de dader ligt, niet bij het slachtoffer!

Er wordt vaak niet over gepraat.

Door een onterecht schuldgevoel en schaamte of door angst voor de dader durft het slachtoffer dikwijls gedurende lange tijd niet over het gebeuren te praten of om hulp vragen. Slachtoffers willen vaak het liefst vergeten.

2 Wat zegt de wet?

Seksueel geweld is **strafbaar**.

Het strafwetboek maakt een duidelijk onderscheid tussen **aanranding van de eerbaarheid** en **verkrachting**.

Aanranding van de eerbaarheid.

Wanneer iemand tot seksuele handelingen wordt gedwongen is er sprake van aanranding van de eerbaarheid. Bij jongeren onder de 16 jaar is er in geval van seksuele handelingen steeds sprake van aanranding van de eerbaarheid, ook al is er wederzijdse toestemming.

Meestal gaat het om handelingen die te maken hebben met de geslachtskenmerken zoals het betasten van de borsten. Het moet steeds gaan om handelingen waar het slachtoffer fysiek bij betrokken is. Dit betekent dat bijvoorbeeld compromitterende voorstellen of schunnige praat niet als een aanranding van de eerbaarheid kunnen beschouwd worden. Dit betekent echter niet dat de dader het slachtoffer noodzakelijk fysiek moet aanraken. Wanneer een slachtoffer bijvoorbeeld gedwongen wordt om zich te ontkleden zodat de dader foto's zou kunnen nemen of verplicht zou worden om zichzelf te masturberen is er wel degelijk sprake van aanranding van de eerbaarheid.

Verkrachting.

Sinds de wet van 4 juli 1989 wordt verkrachting gedefinieerd als elke daad van seksuele penetratie van welke aard en met welk middel ook, gepleegd op een persoon die daar niet in toestemt (artikel 375 van het Strafwetboek). Ook tussen partners is dit dus mogelijk.

Wanneer het slachtoffer nog geen 14 jaar is, is er ook sprake van verkrachting zelfs indien er toestemming is van het slachtoffer. Er wordt immers van uitgegaan dat een kind jonger dan 14 jaar geen geldige toestemming kan geven voor seksuele handelingen.

Wat kan u doen?

Als slachtoffer van een aanranding of verkrachting weet u in eerste instantie misschien niet goed wat te doen.

Praat erover. Er zijn mensen en organisaties die naar u willen luisteren en u kunnen helpen. Ze kunnen u ook begeleiden in de stappen die u kunt ondernemen of u helpen om het misbruik te stoppen.

U kunt ook **een klacht neerleggen** bij de politie. Niet iedereen wil of durft dit doen, maar soms is het nodig om een einde te maken aan de situatie of kan het verwerkingsproces versnellen. De dader is immers altijd de enige schuldige. Indien u niet onmiddellijk klacht durft of wil neerleggen bestaan er altijd nog mogelijkheden om later klacht in te dienen. Toch is het beter om dit zo vlug mogelijk te doen.

Het kan ook zijn dat u **medische hulp** nodig hebt. De arts kan u in alle vertrouwen en discretie verzorgen, informeren en ondersteunen in uw verdere stappen.

*Er zijn mensen
en organisaties
die naar u
willen luisteren !*

U kunt er altijd met iemand over spreken.

Angstgevoelens, slapeloosheid, schuldgevoelens, depressies... Zoek hulp, praat erover. U hoeft het niet alleen te verwerken.

Hulp, verzorging en steun zoeken en erover praten is enorm belangrijk en dat doet u best zo snel mogelijk. U kunt dan nog in overleg bekijken welke stappen U precies wilt ondernemen.

U kunt hiervoor bij verschillende organisaties terecht die je heel gericht kunnen helpen. Bij deze organisaties kan je terecht voor opvang, informatie, advies, ondersteuning en een goede doorverwijzing tijdens en na geweldsituaties.

In hoofdstuk 4 vindt u een overzicht van de verschillende instanties waarop u een beroep kunt doen.

U wenst geen klacht neer te leggen.

Raadpleeg een geneesheer en vraag om een attest.

De arts zal u in eerste instantie medisch verzorgen en helpen. Als u geweld heeft meegemaakt kan u zowel fysieke letsels als psychische klachten ondervinden. U kan dan steeds terecht bij een arts naar keuze, eventueel uw huisarts of bij een dienst spoedgevallen, afhankelijk van de ernst van de letsels.

De arts kan u ook informeren over en ondersteunen in de stappen die u kan ondernemen.

Indien u nog geen klacht wil neerleggen kan u de arts wel best vragen om een **medisch attest bij seksueel geweld** in te vullen. Daarvoor is een geneeskundig onderzoek nodig om de achtergelaten sporen van de dader die zich eventueel nog op uw kleren of uw lichaam bevinden, te verzamelen.

Voor dit onderzoek is het aangewezen dat u noch uzelf, noch uw kleren wast. Een douche of bad kan bewijzen wegspoelen. Het is niet aangenaam om dit uit te stellen, maar u kunt er toch beter mee wachten tot na het onderzoek. Hebt u dit toch al gedaan, vraag dan alsnog om een onderzoek om de letsels en de nog resterende sporen te laten registreren. Het blijft nuttig. Het verslag van dit geneeskundig onderzoek wordt vastgelegd in het speciaal medisch attest.

Ook als u later geen klacht wilt indienen kan dit attest nuttig zijn, bijvoorbeeld als bewijs van arbeidsongeschiktheid of een eis om schadevergoeding.

Indien u later dan toch klacht wil neerleggen dienen de correct ingevulde medische attesten bij seksueel geweld als bewijsmateriaal.

De medische attesten worden opgemaakt in drie exemplaren. Eén exemplaar wordt door de arts bewaard en de overige twee zijn voor u bestemd.

Indien u niet onmiddellijk een klacht hebt ingediend, kan u dat na enkele dagen, weken of maanden, wanneer u zichzelf daar klaar voor acht, toch nog doen. Je dient dan één attest in bij een politiedienst. Hoe langer u wacht, hoe moeilijker het wordt om de feiten te bewijzen, maar indien u al een onderzoek hebt ondergaan en een attest hebt laten invullen beschikt u al over bewijsmateriaal.

U kan zelf klacht indienen bij de politie of aan de arts vragen om de politie op te roepen.

Hou echter rekening met de verjaringstermijnen als u pas later een klacht indient. Dit wil zeggen dat u binnen de vijf of de tien jaar na de feiten, afhankelijk van de ernst van het misdrijf, klacht moet indienen. Voor minderjarige slachtoffers beginnen die verjaringstermijnen pas te lopen van zodra ze de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt.

*Hou rekening met
de verjaringstermijn.*

U wenst klacht neer te leggen.

Ga zo snel mogelijk naar de politie.

Wilt u na een aanranding of verkrachting een klacht neerleggen, dan is het - als u geen dringende medische hulp nodig heeft - belangrijk dat u eerst naar een politiedienst gaat. Als u wel dringend medische verzorging nodig heeft, ga dan eerst naar een dokter of een spoedopnamedienst. Wenst u dan ook onmiddellijk een officiële klacht neer te leggen, dan kunt u die dokter vragen de politie te laten komen.

De aangifteprocedure.

U meldt de politie dat u klacht wilt neerleggen. De meeste politiediensten beschikken over specifieke opvanglokalen en specifiek opgeleid personeel. Tijdens de opleiding van politiemensen wordt er al aandacht besteed aan de opvang van slachtoffers van fysiek en seksueel geweld, maar de meeste politiediensten beschikken ook over extra opgeleid personeel en over specifieke opvanglokalen waar u rustig en zonder overbodige aanwezigheid uw verhaal kunt doen. Indien u liever door een politieambtenaar van uw geslacht wordt opgevangen kan u dit steeds vragen en in de mate van het mogelijke zal men daaraan tegemoet komen.

Hou er rekening mee dat de politieambtenaar een aantal pijnlijke vragen moet stellen. Dit is onaangenaam maar noodzakelijk om bewijzen te verzamelen. Men zal u steeds uitleggen waarom men een bepaalde vraag moet stellen, maar u kan ook altijd vragen waarom iets gevraagd wordt. De politieambtenaar zal u steeds helpen en informeren over wat er verder met het dossier zal gebeuren, en u eventueel doorverwijzen naar hulpverleningscentra.

Het kan verstandig zijn iemand mee te nemen naar het politiebureau. Het is niet zo evident om alleen naar het politiebureau te gaan. U kunt iemand meenemen in wie u vertrouwen heeft. Eventueel kunt u ook aan iemand

van een hulpverleningsorganisatie vragen om met u mee te gaan. Als u dat wenst en daar toelating voor krijgt, mag deze persoon ook bij verdere gesprekken aanwezig zijn.

Minderjarige slachtoffers van seksuele misdrijven hebben het recht zich bij elk verhoor te laten bijstaan door een vertrouwenspersoon van hun keuze. Indien deze persoon in het belang van de minderjarige niet toegelaten wordt, heeft de minderjarige het recht zich door iemand anders te laten bijstaan.

De bewijsvoering en het geneeskundig onderzoek.

Hoewel u het liefst onmiddellijk zou willen douchen en uw kleren weggoeien, is het toch beter om dit in de mate van het mogelijke niet te doen. Elk stofje, elk haartje of elk ander spoor van de dader dat gevonden wordt kan immers belangrijk zijn als bewijsmateriaal. Daarom is het ook aangewezen dat u indien u dringend moet plassen uw urine in een potje bewaart. Ook de kleding en objecten (bijvoorbeeld sieraden) die u droeg op het ogenblik van de feiten kunnen belangrijke sporen dragen. Daarom is het belangrijk dat u deze kledij en objecten, indien mogelijk, ongewassen en liefst afzonderlijk bewaart of ze onmiddellijk meeneemt naar het politiekantoor.

Indien het nuttig is voor het verzamelen van de bewijzen zal de politieambtenaar u vragen of u een **geneeskundig onderzoek** wil laten uitvoeren. Dit onderzoek wordt uitgevoerd door een arts waar de politie gewoonlijk mee samenwerkt en die daarvoor officieel wordt aangesteld (door de Procureur des Konings of de onderzoeksrechter). De politieambtenaar zal u, indien mogelijk, in burgerkledij en in een anonieme wagen vergezellen naar de gevorderde arts, die u zal ontvangen in diens spreekkamer. Het onderzoek kan ook gebeuren in een nabijgelegen spoedopnamedienst. U heeft het recht dit onderzoek te laten bijwonen door een arts naar keuze (kosteloos, wordt aangerekend in de gerechtskosten).

Het onderzoek gebeurt meestal aan de hand van de **Seksuele Agressie Set**. Deze set bestaat uit een geheel van richtlijnen en aanbevelingen en een doos met materiaal om sporen van seksueel geweld te verzamelen. Het verzamelen van dit bewijsmateriaal moet zo zorgvuldig mogelijk gebeuren, omdat zo het misdrijf en vaak ook de schuld van de verdachte op wetenschappelijke wijze kan worden bewezen. In geval van seksueel geweld door een onbekende kan die worden opgespoord aan de hand van de gevonden sporen.

Het proces-verbaal van uw verklaringen en het verdere verloop van het strafrechtelijk onderzoek.

Na het aangiftegesprek en het medisch onderzoek zal de politieambtenaar meestal overgaan tot een grondig verhoor in verband met de feiten, voortbouwend op het eerste gesprek. U kan een kosteloze kopie krijgen van dit proces-verbaal.

Het strafrechtelijk onderzoek wordt gevoerd door de Procureur des Konings of de onderzoeksrechter. Zij beslissen welke onderzoeksdaad moeten gebeuren. Als het onderzoek afgerond is wordt de dader voor de rechtbank gedagvaard of wordt de zaak geseponneerd. Als het onderzoek gevoerd wordt door een onderzoeksrechter, dan moet de Raadkamer (een speciale afdeling van de rechtbank) beslissen wat er verder met de zaak gebeurt.

Meer informatie over uw rechten, financiële bijstand en de te volgen procedure vindt u ook bij de justitiehuisen waarvan u de adressen in hoofdstuk 4 terugvindt.

Allerhande pesterijen
maken het leven
onmogelijk.

A photograph of a stone staircase in a dimly lit, circular stone structure. The word "Stalking" is overlaid in a white, distressed font. The scene is characterized by rough-hewn stone walls and a small window with vertical bars at the top. The lighting is dramatic, with strong shadows and highlights on the stone surfaces.

Stalking

Wat is het?

De letterlijke vertaling van het woord stalker is een “jager die zijn prooi besluip”. Onder de term **stalking** verstaat men het dwangmatig achtervolgen, lastig vallen en terroriseren van iemand. De stalker wil controle over het slachtoffer, om zijn of haar leven voortdurend te kunnen verstoren, waardoor die persoon gaat vrezen voor zijn of haar veiligheid. De stalker wil dan ook alles doen om op de hoogte te blijven van het doen en laten van het slachtoffer.

Door de voortdurende confrontatie met de ondermijnende activiteiten van de stalker, die een constante dreiging vormen, kan het slachtoffer met haar/zijn gezin na verloop van tijd in een steeds groter isolement terecht komen.

Zowel mannen als vrouwen kunnen dader of slachtoffer zijn van stalking, hoewel de meeste stalkers mannen zijn en de meeste slachtoffers vrouwen (volgens Amerikaans onderzoek zijn in 75% tot 80 % van de gevallen de stalkers mannen en de slachtoffers vrouwen). Stalkers zijn te vinden in alle leeftijdscategorieën en in alle lagen van de bevolking.

Uit buitenlandse onderzoeken en een enquête van de Stichting Anti Stalking kan afgeleid worden dat de stalkers in twee grote categorieën kunnen ingedeeld worden: de psychopaten (80%) en de psychoten (20%).

De grootste groep wordt dus gevormd door de psychopaten. De psychopathische stalker laat niet toe dat het slachtoffer zich aan zijn of haar macht onttrekt. Ongeveer 75% hiervan zijn relatiestalkers. De ex-partner die zich er niet kan bij neerleggen dat de relatie echt voorbij is. De andere 25% bevindt zich in de sfeer van familie- en burenstalking, aanbidders, mobbing,...

Psychotische stalkers leven in de waan dat zij en hun doelwit voor elkaar bestemd zijn. De stalker laat zijn oog

vallen op iemand die daar niet mee gediend is. Het slachtoffer kan iemand zijn die ze kennen maar het kan ook een complete onbekende zijn. 10% van de psychotische stalkers zijn erotomanen die denken dat het slachtoffer, meestal een bekende persoon, verliefd is op hem of haar, alleen weet die dat zelf nog niet.

Door het stalken wordt het leven van het slachtoffer door **allerhande pesterijen** vaak compleet de vernieling in geholpen. Dit kan leiden tot of gepaard gaan met fysiek of seksueel geweld.

Stalking kan allerlei vormen aannemen: bedreigingen, dreigbrieven aan het slachtoffer zelf, familieleden of vrienden, telefoonterreur, achtervolgingen buitenshuis, opzettelijke aanrijdingen, post vatten bij het slachtoffer thuis of op het werk, op dubieuze wijze binnendringen in de leefomgeving (familie, werk), verspreiding van pertinente leugens bij derden, allerhande beschadigingen...

2 Wat zegt de wet?

De wet van 30 oktober 1998 (Belgisch Staatsblad, 17 december 1998) stelt stalking **strafbaar**. Deze wet, die vervat zit in artikel 442 bis van het Strafwetboek, luidt als volgt: “Hij die een persoon heeft belaagd, terwijl hij wist of had moeten weten dat hij door zijn gedrag de rust van die bewuste persoon ernstig zou verstoren, wordt gestraft met een gevangenisstraf van vijftien dagen tot twee jaar en met een geldboete van 1,24 € tot 7,44 € (zonder vermenigvuldigende factoren) of met één van die straffen alleen”.

De wet tegen stalking stelt alle belagende handelingen strafbaar, waardoor het slachtoffer meer armslag krijgt om snel in te grijpen. Daarnaast gaat stalking vaak gepaard met verschillende handelingen, die ook onder andere strafwetten vallen.

Door de wet van 27 februari 2003 ter bestrijding van discriminatie (Belgisch Staatsblad, 17 maart 2003) wordt een artikel 442ter in het Strafwetboek ingevoegd. Dit artikel bepaalt dat voor misdrijven in artikel 442bis het minimum van de correctionele straffen zoals in dit artikel vermeld, verdubbeld kan worden wanneer één van de drijfveren bestaat uit discriminatie zoals beschreven in het artikel 442ter.

Wat kunt u eraan doen?

In sommige gevallen kan een slachtoffer van stalking, via een **burgerrechtelijke procedure**, aan de rechter een straatverbod, een contact- of toenaderingsverbod vragen.

Door de strafbaarstelling van stalking heeft het slachtoffer meer **strafrechtelijke** mogelijkheden.

Als slachtoffer moet u steeds zelf bewijzen dat u belaagd wordt en door wie. De bewijslast wordt wel vergemakkelijkt aangezien het bewijs van het kwaadwillig opzet in hoofde van de stalker niet moet geleverd worden. Wie beweert dat hij niet wist dat hij zijn slachtoffer belaagde is eveneens strafbaar.

Het is aan te raden om na de feiten steeds naar de politie te gaan. Zo heeft men, bij een eventueel gebrek aan andere bewijzen, tenminste een proces-verbaal. Bovendien vereist de anti-stalkingwet dat men klacht indient. Het proces-verbaal bevat enkel de vaststellingen van de politie. Als uw verklaring enkel hieruit bestaat, zonder dat er andere bewijzen zijn om echt aan te tonen wie wat gedaan heeft, zal de bewijskracht minder groot zijn. Toch blijft dit belangrijk en kan dit echt helpen.

Bovendien is het ook zeer belangrijk om het gesprek met de politie goed voor te bereiden en eventuele

bewijzen te verzamelen. Bewijsmiddelen zijn o.a. getuigen, handschrift, vinger- en voetafdrukken, telefoonregistratie, betrapting op heterdaad, bekentenissen,...

Daarnaast kan er ook een beroep gedaan worden op de wetgeving die de handelingen die soms met stalking gepaard gaan bestraffen (zoals bedreigingen, beledigingen, fysiek en seksueel geweld, huisvredebreuk, misbruik van telecommunicatiemiddelen, beschadiging en diefstal).

Enkele tips voor het bewijzen van stalking.

- Gebruik van familie, vrienden en collega's als getuigen. Bij elk getuigenbewijs maakt de rechter eigenmachtig uit of hij al dan niet geloof hecht aan de getuigenverklaring, maar hoe objectiever de getuigen, hoe groter de kans. Een belangrijk bewijsmiddel blijft een door de politie opgemaakt proces-verbaal.
- Houd een gedetailleerd stalkingdagboek bij. Hierin vermeldt u alle gebeurtenissen (plaats, datum, personen) en proces-verbaalnummers. Bewaar alles wat de stalker u toestuurt. Een effectief proces komt er dikwijls pas jaren later, en aan de hand van dit geheugensteuntje vermijdt u een verwarde indruk te maken tijdens de verhoren. Alles wat u kan aantonen en ook de hoeveelheid aantoonbare feiten kan een rol spelen.
- Telefoonregistratie. U kan op eigen initiatief uw telefoonlijn door uw telefoonmaatschappij onder bewaking laten zetten. Zo kan u te weten komen wie u telefonisch lastig valt. Dit verzoek tot registratie moet schriftelijk worden ingediend bij de Ombudsman voor telecommunicatie.
Een registratie door uw telefoonmaatschappij kan pas indien er contact is tussen de beller en de abonnee. Een aantal stalkers weten dit, en laten 's nachts gewoon even bellen, genoeg om u wakker te maken, maar niet lang genoeg om de telefoon op te nemen en een registratie tot stand te brengen. Er bestaan echter systemen om vanaf het eerste belletje contact te maken tussen beller en abonnee! Een andere mogelijkheid is uw antwoordapparaat zo instellen dat het na twee keer rinkelen al in werking treedt. Er zijn wel nog voldoende systemen bij het bellen met een gsm waardoor het onmogelijk wordt om de identiteit van de beller te achterhalen. Hier moet rekening mee gehouden worden, maar toch kan telefoonregistratie in sommige gevallen nuttig zijn.

Praktische tips ter bescherming tegen stalkers.

- Spring zeer voorzichtig om met het vermelden van persoonlijke gegevens en geef alleen de hoogstnodige informatie. Vraag uw bank eventueel uw adres te verwijderen van bepaalde documenten (persoonlijke cheques,...), en vraag uw gemeente eventueel om uw rijksregisternummer te laten verwijderen van uw paspoort, want dit is dé code om inzage te krijgen in al uw persoonlijke gegevens.
- Ga anders om met de telefoon. Als u een geheim telefoonnummer neemt, zorg er dan voor dat het echt nergens geregistreerd wordt. Kijk na of u niet alleen verdwenen bent uit de Witte en de Gouden Gids, maar vraag ook bijvoorbeeld aan het gemeentebestuur om uw adres niet te vermelden in hun eigen infoboekjes. Verwittig alternatieve telefoongidsverspreiders. Let erop dat er op uw werk of in verenigingen waarvan u lid bent geen adressenbestanden met persoonlijke gegevens worden vrijgegeven. Vraag uw familie, uw vrienden en kennissenkring, uw burens, en ook uw collega's om discreet om te springen met uw persoonlijke gegevens. Dikwijls wordt bij het opmaken van een proces-verbaal uw telefoonnummer gevraagd, geef dan het nummer van burens, of vrienden. Let erop dat uw telefoon(/fax-)toestel uw abonneenummer niet doorgeeft. Voor nog andere specifieke systemen kan u steeds contact opnemen met uw telefoonmaatschappij. U moet wel weten dat het nemen van een privé-nummer een telefoonregistratie en een beroep op de bijzondere wet betreffende misbruik van telecommunicatiemiddelen onmogelijk zal maken, tenzij u tevens een publiek nummer blijft handhaven, waarop de stalker dan wel kan worden opgespoord.
- Belemmer de stalker de toegang tot uw woning. Kijk wie er belt voor u de deur opent. Vraag steeds vergunningen en papieren aan het personeel van openbare diensten dat bij u aanbelt. Zorg ervoor dat uw naam niet op de bel of de postbus staat, werk eventueel met een andere naam of code en verwittig vrienden en leveranciers. Tracht de inbraakmogelijkheden zo veel mogelijk te beperken. Bescherm ook uw wagen.

- Beveiligen van de werkplaats. Veel stalkers achtervolgen hun slachtoffers tot op het werk. Let er eerst en vooral op of u al dan niet gevolgd wordt. Let erop dat uw naamkaartjes geen persoonlijke gegevens bevatten en tracht uw wagen op een beveiligde plaats te parkeren.
- Informeer de mensen over uw stalkingprobleem. Verwittig familie, vrienden, burens, werkgever en collega's zodat ook zij de nodige aandacht hebben voor verdachte personen. Een stalker zal uw leven en tewerkstelling met leugens proberen ondermijnen.

U staat niet alleen.
Gespecialiseerde
organisaties
kunnen u helpen,
adviseren, ...

Waar vindt u Hulp ?

Partnergeweld, stalking, aanranding van de eerbaarheid en verkrachting, kunnen het leven van een slachtoffer ingrijpend veranderen. In onze brochure zijn we dieper ingegaan op wat we moeten verstaan onder de verschillende vormen van geweld, verwijzingen naar de wetgeving werden vermeld en een aantal nuttige tips omtrent de manier van reageren op een bepaalde geweldsituatie werden aangekaart. Tot slot werden verschillende stappen aangereikt om op te treden tegen de agressor.

In dit hoofdstuk willen we u een aantal organisaties en instellingen meegeven die in ons land actief zijn op het vlak van zorg voor slachtoffers van partnergeweld, psychisch en seksueel geweld. Naast de vermelding van de adressen en telefoonnummers hebben we ook een korte omschrijving gegeven van het soort van hulpverlening dat de verschillende hulpverleningsinstanties verzorgen.

Het was niet onze bedoeling om alle bestaande instanties en initiatieven in deze bijlage te verzamelen. Wel hebben we getracht om de meest actuele gegevens van verschillende ambulante en residentiële instellingen mee te geven.

Wat betekent het onderscheid tussen residentiële werkingen en ambulante werkingen?

Soms is het onmogelijk om nog langer thuis te blijven wonen,... Als cliënten voor korte of langere tijd in het centrum verblijven, spreken we van residentiële werkingen.

Bij ambulante diensten kan je terecht met allerlei vragen voor informatie, advies of hulp, maar je blijft er niet voor langere tijd logeren.

In een eerste deel vindt u adressen van een aantal ambulante hulpverleningsinstellingen. Hierin vindt u eerst de diensten slachtofferzorg. Zij zijn een afdeling van de Centra Algemeen Welzijnswerk (CAW) die uit verschillende ambulante en residentiële afdelingen bestaan. Hier kan je met alle vragen over hulp terecht en indien nodig kunnen zij u ook naar andere afdelingen binnen het CAW of daarbuiten doorverwijzen.

Daarna vindt u adressen van de vertrouwenscentra kindermishandeling, van de federaties voor geestelijke gezondheidszorg, van organisaties voor daderhulp en vindt u ook informatie over telefonische hulpverlening zoals Tele-Onthaal.

Het tweede luik, het residentiële welzijnswerk groepeerde de crisisopvangcentra en de vluchthuizen. Dit zijn ook afdelingen binnen de Centra Algemeen Welzijnswerk. Zij kunnen u ook naar nog andere afdelingen doorverwijzen.

De gegevens van de diensten slachtofferonthaal bij de justitiehuisen en parketten worden in de categorie 'politie en gerechtelijke diensten' weergegeven.

In een vierde luikje vindt u adressen en telefoonnummers van een aantal organisaties die zich specifiek bezig houden met partnergeweld, verkrachting, incest of stalking.

De adressengids wordt afgesloten met de coördinaten van de provinciale coördinatrices van geweld en de gegevens van het Instituut van de gelijkheid voor vrouwen en mannen. Indien u vragen hebt over de brochure, aarzel dan niet om contact op te nemen met het Instituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen.

Voorzieningen voor hulp aan slachtoffers van geweld

1. Ambulant welzijnswerk

1.1. Diensten voor slachtofferhulp

De diensten voor slachtofferhulp zijn afdelingen binnen de Centra Algemeen Welzijnswerk (CAW). Deze centra bieden verschillende vormen van ambulante en residentiële hulpverlening. We geven in dit hoofdstuk adressen van een aantal afdelingen maar indien nodig verwijzen zij u door naar andere afdelingen binnen het CAW of daarbuiten.

De diensten voor slachtofferhulp verlenen hulp aan slachtoffers van allerlei misdrijven. De individuele hulpverlening is eerder van korte duur en niet-therapeutisch. Het doel van de hulpverlening is de slachtoffers zo goed mogelijk te laten omgaan met de nieuwe situatie en hen zodanig te helpen met de verwerking van de gebeurtenis dat de negatieve gevolgen tot een minimum worden beperkt. Ze zorgen voor eerste hulp, psychosociale opvang, het verlenen van juridisch advies en bemiddeling met bijvoorbeeld de verzekeringen, politionele en gerechtelijke instanties, de medische wereld, eventueel de dader, enz.

CAW De Mare

Karel Mirystraat 2, 2020 Antwerpen
Tel : 03/247.88.20, Fax : 03/247.88.90
administratie@cawdemare.be
www.cawdemare.be

CAW De Terp

Prof V D Wildenberglaan 2, 2100 Deurne
Tel : 03/326.00.00, Fax : 03/270.31.99
info@cawdeterp.be
www.cawdeterp.be

CAW Metropool

Vrijdagmarkt 11, 2000 Antwerpen
Tel : 03/232.16.19, Fax : 03/213.28.62
onthaalteam@cawmetropool.be
www.cawmetropool.be

CAW Het Welzijnshuis

Guido Gezellestraat 54, 2830 Willebroek
Tel : 03/860.90.10, Fax : 03/866.35.91
centraal.secretariaat@hetwelzijnshuis.be

CAW De Kempen

Hofkwartier 23, 2200 Herentals
Tel : 014/23.55.38, Fax : 014/30.72.24
info@cawdekempen.be
www.cawdekempen.be

CAW 't Verschil

Lombaardstraat 20, 3500 Hasselt
Tel : 011/21.20.20, Fax : 011/24.27.74
onthaalhasselt@cawtverschil.be

CAW Sonar

Rozenstraat 28, 3500 Hasselt
Tel : 011/85.99.20, Fax : 011/85.99.29
info@cawsonar.be
www.cawsonar.be

CAW Waasland

Gasmeterstraat 81b, 9100 Sint-Niklaas
Tel : 03/777.58.20, Fax : 03/777.48.51
info@cawwaasland.be
www.cawwaasland.be

CAW Artevelde

Oude Houtlei 124, 9000 Gent
Tel : 09/265.04.50 - Fax : 09/265.04.66
secretariaat@artevelde.be
www.artevelde.be

CAW Visserij

Visserij 153, 9000 Gent
Tel : 09/223.66.55, Fax : 09/233.85.79
info@cawvisserij.be
www.cawvisserij.be

CAW Regio Dendermonde

OLV-Kerkplein 30, 9200 Dendermonde
Tel : 052/25.99.52, Fax : 052/25.99.57
vzw@cawregiodendermonde.be
www.cawregiodendermonde.be

CAW Regio Aalst

Botermelkstraat 177, 9300 Aalst
Tel : 053/78.35.35, Fax : 053/70.56.30
spieken@cawra.be
www.cawra.be

CAW Zuid Oost-Vlaanderen

Broecke 82, 9600 Ronse
Tel : 055/21.23.23, Fax : 055/21.21.90
centralediensten@cawzuidoostvlaanderen.be
www.cawzuidoostvlaanderen.be

CAW Archipel

Antwerpselaan 34, 1000 Brussel
Tel : 02/502.92.28, Fax : 02/502.47.97
slachtofferhulp@archipel.be

CAW Mozaïek

Sint-Katelijnestraat 16-18, 1000 Brussel
Tel : 02/289.60.10, Fax : 02/502.87.96
algemeen@cawmozaiek.be
www.cawmozaiek.be

CAW Delta

Zwartenbroekstraat 127, 1750 Lennik
Tel : 02/532.53.14, Fax : 02/532.18.18
secretariaat.lennik@cawdelta.be
www.cawdelta.be

CAW Regio Vilvoorde

J.B. Nowélei 33, 1800 Vilvoorde
Tel : 02/252.09.39, Fax : 02/253.74.39
info@cawvilvoorde.be
www.cawvilvoorde.be

CAW Zenne en Zoniën

Deken Michielsstraat 48, 1500 Halle
Tel : 02/361.09.16, Fax : 02/356.43.21
caw.z-z.info@pandora.be

CAW Regio Leuven

Redingenstraat 6 , 3000 Leuven
Tel : 016/21.01.01, Fax : 016/21.01.06
onthaal@cawleuven.be
www.cawleuven.be

CAW Hageland

M. Theysstraat 7, 3290 Diest
Tel : 013/33.52.47, Fax : 013/31.55.05
diest@cawhageland.be
www.cawhageland.be

CAW regio Brugge

Garenmarkt 3, 8000 Brugge
Tel : 050/47.10.47, Fax : 050/47.10.48
secretariaat@kawregiobrugge.be
www.cawregiobrugge.be

CAW Piramide

Beheerstraat 46, 8500 Kortrijk
Tel : 056/24.56.24, Fax : 056/24.56.29
secretariaat@piramide.be
www.piramide.be

CAW Stimulans

Voorstraat 53, 8500 Kortrijk
Tel : 056/53.21.51, Fax : 056/31.54.56
info@stimulans.be
www.cawstimulans.be

CAW Middenkust

St. Sebastiaanstraat 18, 8400 Oostende
Tel : 059/70.37.42, Fax : 059/80.75.62
abt@cawjz.be
www.cawjz.be

CAW De Papaver

Maloulaan 43, 8900 Ieper
Tel : 057/22.09.30, Fax : 057/22.09.31
onthaal@cawdepapaver.be
www.cawdepapaver.be

CAW Midden West-Vlaanderen

Iepersestraat 47, 8800 Roeselare
Tel : 051/22.59.44, Fax : 051/24.46.62
roeselare@caw-middenwvl.be

1.2. Centra voor geestelijke gezondheidszorg

De geestelijke gezondheidszorg staat in de eerste plaats ter beschikking van mensen die nood hebben aan therapie of aan sterke psychologische of psychiatrische ondersteuning. De diensten nemen een tussenpositie in tussen enerzijds de voorzieningen die een eerste opvang verzekeren en anderzijds de gespecialiseerde voorzieningen die instaan voor residentiële opvang.

Adressen en telefoonnummers van de plaatselijke centra voor geestelijke gezondheidszorg kunnen opgevraagd worden bij de 2 federaties.

Federatie van diensten voor geestelijke gezondheidszorg

Residentie Servaes, Martelaarslaan 204b

9000 Gent

Tel 09/233 50 99

fdgg@fdgg.be

Vlaamse vereniging voor Geestelijke Gezondheid

Tenderstraat 14

9000 Gent

Tel 09/221 44 34

fax 09/221 77 25

info@vvgg.be

1.3. Daderhulp.

Sinds enkele jaren hebben een aantal centra voor geestelijke gezondheidszorg samenwerkingsverbanden gesloten om te werken rond een bepaald project. Zo werden de convenanten 'daderhulp' opgestart.

Adressen en telefoonnummers convenanten 'Daderhulp':

Centrum voor geestelijke gezondheidszorg

Pres. Rooseveltplein 12A,
8500 Kortrijk
Tel 056/24 09 00 - fax 056/24 09 82

Centrum voor geestelijke gezondheidszorg Godfried Elsen

Stationsstraat 89, 8730 Beernem
Tel 050/78 15 77 - fax 050/78 90 37

Centrum voor Geestelijke Gezondheidszorg

Azaleastraat 27, 9040 Sint-Amandsberg
Tel 09/228 77 78 - fax 09/228 74 25

Centrum voor Geestelijke gezondheidszorg

Fonds Charles Andersen
Kardinaal Mercierlei 15, 2600 Berchem
Tel 03/230 73 75 - fax 03/230 90 53
cggandersen@pi.be

Centrum voor Geestelijke Gezondheidszorg

Smalvoortstraat 2, 2300 Turnhout
Tel 014/41 09 67 - fax 014/47 07 10

Centrum voor Geestelijke Gezondheidszorg

Kapucijnenvoer 35, 3000 Leuven
Tel 016/33 69 32 - fax 016/33 69 33

Centrum voor Geestelijke Gezondheidszorg

Putstraat 7, 3700 Tongeren
Tel 012/23 44 91 - fax 012/23 44 91

Centrum Ambulant Welzijnswerk

Groot Eiland 84, 1000 Brussel
Tel 02/502 66 00

Gents Welzijnscentrum

Pekelharing 6, 9000 Gent
Tel 09/225 00 02 - fax 09/224 25 50
Advies.en.begeleidingscentrum@skynet.be
Forensische.eenheid@pi.be

Centrum Algemeen Welzijnswerk - CGSO

Lombaardstraat 20, 3500 Hasselt
Tel 011/21 20 20 - fax 011/24 27 74

Centrum Algemeen Welzijnswerk

Stationsstraat 2, 2200 Herentals
Tel 014/21 08 08 - fax 014/22 63 42

vzw Stimulans

Groeningestraat 28, 8500 Kortrijk
Tel 056/21 06 10 - fax 056/21 06 40
info@stimulans-groeningestraat.be

Ook binnen de Centra Algemeen Welzijnswerk zijn er afdelingen daderhulp.

I.T.E.R.-Centrum voor daderhulp

Artesiëstraat 5 te 1000 Brussel
Tel 02 512 62 43 - Fax 02 512 80 53
iter@scarlet.be
www.iter-daderhulp.be

CAW Artevelde vzw

Pekelharing 2, 9000 Gent
Tel 09/233.12.89 - Fax 09/233.44.96
E-mail: hd@artevelde.be
Website (U.R.L.): www.artevelde.be

CAW 't Verschil

Lombaardstraat 20, 3500 Hasselt
Tel 011/21 20 20 - Fax 011/24 27 74
onthaalhasselt@cawtverschil.be
www.cawtverschil.be

CAW De Kempen

Oude Vaartstraat 92, 2300 Turnhout
Tel 014/43.96.59 - Fax 014/47.19.69
hsd@cawdekempen.be
www.cawdekempen.be

CAW Stimulans

Groeningestraat 28, 8500 Kortrijk
Tel 056/21.06.10 - Fax 056/21.06.40
onthaalkortrijk@cawstimulans.be
www.cawstimulans.be

CGG Vagga - Time-Out

*training agressiebeheersing voor plegers
van (ex-) partnergeweld*
Kardinaal Mercierlei 15, 2600 Berchem
Tel.: 0479/82.01.06 en 0473/96.84.17
trainingtimeout@hotmail.com

**CAW STIMULANS - HULPVERLENING
SEKSUEEL DELINQUENTEN ANT.VEURNE**

P. Benoîtlaan 58a, 8630 Veurne
Provincie West-Vlaanderen

**CAW STIMULANS - HULPVERLENING
SEKSUEEL DELINQUENTEN ANT.
OOSTENDE**

Hospitaalstraat 35, 8400 Oostende
Provincie West-Vlaanderen
Tel 059/40 25 22 - 059/40 25 06
passe-partout@sociaalhuisoostende.be

**1.4. De vertrouwenscentra
kinder mishandeling**

Het vertrouwenscentrum stelt alles in het werk om elke vorm van mishandeling te beëindigen via begeleiding en advies van de slachtoffers en hen op de gepaste manier op te vangen en te helpen. De vertrouwenscentra zullen, wanneer zij op de hoogte worden gebracht van een mishandeling, de betrokken personen uitnodigen voor een gesprek. Dit alles verloopt in strikte vertrouwelijkheid.

Vertrouwenscentrum Antwerpen

Prof. Claraplein 1, 2018 Antwerpen
Tel 03/230 41 90
info@vkantwerpen.be

Vertrouwenscentrum Brugge

Blankenbergsesteenweg 112, 8000 Brugge
Tel 050/34 57 57
info@vertrouwenscentrumwvl.be

**Vertrouwenscentrum Brussel, AZ
Kinderen VUB,**

Laarbeeklaan 101, 1090 Brussel
Tel 02/477 60 60
kindinnood@az.vub.ac.be
www.kindinnood.org

Vertrouwenscentrum Gent

Brugsesteenweg 274 A, 9000 Gent
Tel 09/216 73 30
info@vkgent.be

Vertrouwenscentrum Hasselt

Boerenkrijgsingel 30, 3500 Hasselt
Tel 011/27 46 72
info@vklimburg.be

Vertrouwenscentrum Leuven

Justus Lipsiusstraat 71, 3e verdieping,
3000 Leuven
Tel 016/30 17 30
vk.vlaams-brabant@uz.kuleuven.be
www.kindermishandelingleuven.be

Vertrouwenscentrum Mechelen

Maurits Sabbestraat 119, 2800 Mechelen
Tel 015/20 21 30
info@vkmchelen.be

Vertrouwenscentrum Turnhout

Koningin Astridlaan 54, 2300 Turnhout
Tel 014/42 22 03 - fax : 014/42 18 66
info@vkturnhout.be

1.5. Telefonische hulpverlening

Onder de telefonische hulpverlening vallen de Tele-Onthaaldiensten en de Kinder- en Jongerentelefoons. De Tele-Onthaaldiensten verzekeren een telefonische hulpverlening gebaseerd op permanente bereikbaarheid, anonimiteit en vrijwilligheid. Bij de Kinder- en Jongerentelefoon kunnen kinderen op bepaalde tijdstippen terecht met hun problemen.

Telefoonnummers:

Tele-Onthaal:
Nederlandstalige hulplijn: 106
Franstalige hulplijn: 107
Duitstalige hulplijn: 108

Kinder-en jongerentelefoon
Vlaanderen

tel 102
Postbus 50, 2800 Mechelen
brievenbus@kjt.org
www.kjt.org
alle dagen open van 16u tot 20u
behalve op zondag

Kinder- en Jongerentelefoon Brussel:
02/227 02 00

2. Residentieel welzijnswerk

Binnen de Centra Algemeen Welzijnswerk (CAW) zijn er verschillende afdelingen die zich bezighouden met residentiële opvang. Hieronder vindt u de adressen van de crisisopvangcentra en de vluchthuizen, maar ook over andere vormen van residentiële hulpverlening kan u meer informatie bij deze caw's bekomen.

2.1. Crisisopvangcentra

De residentiële opvangcentra zorgen in de eerste plaats voor opvang van korte of langere duur van thuislozen. De thuislozenwereld is zeer verscheiden. Zo heb je de groep vrouwen (met kinderen), de jongeren, de mannen, de psychisch ont-heemden,... . Voor deze mensen met hun diverse noden bestaan verschillende opvangmogelijkheden: de vrouwenopvangcentra, het beschut wonen, de centra voor kindzorg en gezinsondersteuning, de opvangcentra voor jongeren, enz. De crisisopvangcentra zorgen voor onmiddellijke hulp en onderdak. Zij hebben een 24-uur permanentie voor de opname, 7 dagen op 7. Opvang (met verblijf) voor vrouwen vanaf

18 jaar, en hun kinderen. Vaak kampen de vrouwen met problemen rond partnergeweld en mishandeling. De opvang van kinderen legt eigen accenten in de werking. Het adres van de opvang is bekend. Cliënten worden begeleid om zo snel mogelijk terug op eigen benen te staan.

Adressen en telefoonnummers van de residentiële crisisopvangcentra:

CAW De Kempen, CRC Turnhout
Zandstraat 209, 2300 Turnhout
tel 014/42 84 18 - fax 014/41 69 54
crc@cawdekempen

CAW Artevelde - Crisisonthaal (De Schelp)
Elyzeese Velden 7, 9000 Gent
tel 09/223.97.91 - fax 09/265.04.99
crisisopvang.schelp@arteveld.be

CAW Sonar: Crisisopvangcentrum
Genk, Aardlaan 21
tel 089/36.30.57 - fax 089/36.41.17
coc@cawsonar.be

CAW Regio Aalst - Niemandslaan
Lazaretstraat 9, 9300 Aalst
tel 053/77 38 41 - fax 053/70 63 72
niemandslaan@cawra.be

CAW Regio Brugge Crisisopvang
Katelijnevest 15, 8000 Brugge
tel 050 44 37 80 - fax 050 44 37 81
crisisopvang@cawregiobrugge.be

CAW Leuven crisisopvang
Regastraat 11, 3000 Leuven
tel 016 20 11 13 - fax 016 20 09 36
crisisopvang@cawleuven.be

CAW Het Welzijnshuis Crisisinterventiecentrum
Wollemarkt 26, 2800 Mechelen
tel 015/28 53 86 - fax 015/28 53 03
cic@hetwelzijnshuis.be.

CAW Midden West-Vlaanderen Crisisnetwerk
Roeselare - Izegem - Tielt
Nijverheidsstraat 11, 8800 Roeselare
tel 051/26 98 09 - fax 051/26 98 01
crisisnetwerk@caw-middenwvl.be

**Regionaal Crisisnetwerk RCK-CAW
Piramide & CAW Stimulans**

Doorniksesteenweg 218
tel 056/461568 - fax 056/249990
rck@idnet.be

CAW 't Verschil - De Biehal

Kattebos 59, 3920 Lommel
tel 011/55 02 55 - fax 011/55 35 04
debiehal@cawtverschil.be

CAW 't Verschil – De oude burelen

Heufkensweg 4,
tel 089/71 03 90 - fax 089/763552
deoudeburelen@cawtverschil.be

CAW Metropool: Onthaal en begeleiding

Vrijdagmarkt 11, 2000 Antwerpen
tel 03/232 16 19 - fax: 03/213 28 62
onhaalteam@cawmetropool.be

Het Zijhuis

Trapstraat 13, 2060 Antwerpen
tel 03/218 88 80 - fax 03/281 65 01

De Witten Hof

Kwekerijstraat 96/100, 2140 Borgerhout
tel 03/272 11 45 - fax 03/235 38 69

Om de adressen en telefoonnummers van de residentiële opvangmogelijkheden voor gezinnen, vrouwen, mannen, vrouwen met kinderen, jongvolwassenen en minderjarigen uit uw regio te kennen kan u contact opnemen met de reeds vermelde diensten voor slachtofferhulp (zie punt 2.1.1.).

2.2. Vluchthuizen voor vrouwen

Een vluchthuis is een gewoon huis in de rij dat aan residentiële opvang doet van mishandelde vrouwen en van de kinderen die hen vergezellen.

Enkel het telefoonnummer van het vluchthuis wordt publiek gemaakt, het adres wordt geheim gehouden. Vluchthuizen willen mishandelde vrouwen de kans geven om de partner te verlaten en hen een veilig onderdak en begeleiding bieden.

Er zijn 8 vluchthuizen in Vlaanderen.

CAW De Kempen - De Veder

Postbus 51 – 2200 Herentals
tel 014/42 02 44 - fax 014/23 02 45
deveder@cawdekempen.be

CAW 't Verschil Vluchthuis

Hasselt mailcentre PB 1008, 3500 Hasselt
tel 011/60 69 81 - fax 011/60 69 55
Vluchthuis@cawtverschil

CAW Artevelde - Vluchthuis Gent

Postbus 183, 9000 Gent
Tel 09/223 02 21 - fax 09/233 78 89
vluchthuis@artevelde.be

3. Politionele en gerechtelijke diensten

CAW Hageland – Vluchthuis Diest

Postbus 55, 3290 Diest
Tel-fax 013/33 68 12
vluchthuis.diest@cawhageland.be

CAW Leuven Vluchthuis

Redingenstraat 6, 3000 Leuven
Tel 016/21 01 01 - fax 016/21 01 02
vluchthuis@cawleuven.be

CAW MiddenWest-Vlaanderen

Koornstraat 4, 8800 Roeselare
tel 070/22.01.11 - fax 051/26.98.01
vluchthuis@caw-middenwvl.be

CAW Het Welzijnshuis - Vluchthuis

Postbus 109, 2800 Mechelen
tel 015/33 08 41 - fax 015/33 08 42
vluchthuis@hetwelzijnshuis.be

CAW Regio Brugge:

Vrouwenopvangcentrum De Brug
tel 050 34 10 30 - fax 050 34 08 64
debrug@cawregiobrugge

3.1. Diensten slachtofferonthaal bij de parketten

Antwerpen

Bolevarplein 20
2000 Antwerpen
Tel 03/257 90 66

Brugge

Gerechtsgebouw, Kazernevest 3
8000 Brugge
050/47 34 36 - 050/47 34 37

Brussel

Bijgebouw Justitiepaleis,
Quatre Brasstraat 13, 1000 Brussel
Tel 02/508 72 94

Dendermonde

Zwarte Zustersstraat 2-6,
9200 Dendermonde
Tel 052/25 15 11 - 052/25 15 17

Gent

Opgeëistenlaan 401B
9000 Gent
Tel 09/234 40 11

Hasselt

Gerechtsgebouw, Parklaan 25
3500 Hasselt
Tel 011/37 42 29

Ieper

Parket van de procureur des Konings
D'Hondtstraat 13
8900 Ieper
Tel 057/23 96 00

Kortrijk

Gerechtsgebouw,
Burg. Nolfstraat 10 A
8500 Kortrijk
Tel 056/26 95 32 - 056/26 95 35

Leuven

Gerechtsgebouw,
Smoldersplein 5, 3000 Leuven
Tel 016/21 45 50 - 21 45 51 - 21 45 52

Mechelen

Gerechtsgebouw, Keizerstraat 20,
2800 Mechelen
Tel 015/28 81 11
(JASO zullen verhuizen in november)

Oudenaarde

Parket van de procureur des Konings
Bourgondiëstraat 5
9700 Oudenaarde
Tel 055/33 16 11

Tongeren

Kielenstraat 24/1,
3700 Tongeren
Tel 012/39 96 03
fax 012/39 96 87

Turnhout

Warandestraat 51
2300 Turnhout
Tel 014/40 45 70

Veurne

Gerechtsgebouw, P. Benoitlaan 2
8630 Veurne
Tel 058/29 63 83 - 058/29 63 84
fax 058/29 63 78

3.2 Justitiehuzen

Een Justitiehuis is er in de eerste plaats voor mensen die geconfronteerd worden met het gerecht. Mensen die hun weg zoeken in het juridisch labyrint of in het doolhof van psychosociale maatregelen in en om justitie. De rechtszoekende kan juridische informatie verkrijgen, kan naar meer gespecialiseerde instanties worden doorverwezen of kan een eerste advies of eerste hulp verkrijgen. Verwijzing naar en contact opnemen met tweedelijnsrechtshulp is voorzien.

Vraag naar de justitieassistenten!

Justitiehuis Antwerpen

Quinten Matsijlslei 55 2018 Antwerpen
Tel 03/206 96 20 - fax 03/206 96 30
justitiehuis.antwerpen@just.fgov.be

Justitiehuis Brugge

Predikherenrei 3, 8000 Brugge
Tel 050/44 24 10
justitiehuis.brugge@just.fgov.be

Justitiehuis Brussel

Regentschapsstraat, 63 1000 Brussel
Tel : 02/557 76 11
justitiehuis.brussel@just.fgov.be

Justitiehuis Dendermonde

Zwarte Zustersstraat 8, 9200
Dendermonde
Tel 052/25 33 00
justitiehuis.dendermonde@just.fgov.be

Justitiehuis Gent

Cataloniëstraat 6-9, 9000 Gent
Tel 09/269 62 20
justitiehuis.gent@just.fgov.be

Justitiehuis Hasselt

Maastrichterstraat 100, 3500 Hasselt
Tel 011/29 50 40
justitiehuis.hasselt@just.fgov.be

Justitiehuis Ieper

R.Colaertplein 31, 8900 Ieper
Tel 057/22 71 70
justitiehuis.ieper@just.fgov.be

Justitiehuis Kortrijk

Burgemeester Nolfstraat, 51 8500
Kortrijk
Tel 056/26 03 31
justitiehuis.kortrijk@just.fgov.be

Justitiehuis Leuven

Arnould Nobelstraat 44, 3000 Leuven
Tel 016/30 14 50 - Fax 016/30 14 55
justitiehuis.leuven@just.fgov.be

Justitiehuis Mechelen

Schoolstraat 9, 2800 Mechelen
Tel 015/28 40 00 - fax 015/43 20 46
justitiehuis.mechelen@just.fgov.be

Justitiehuis Oudenaarde

Lapperfort 1, 9700 Oudenaarde
Tel 055/31 21 44
justitiehuis.oudenaarde@just.fgov.be

Justitiehuis Tongeren,

Kielenstraat 24, 3700 Tongeren
Tel. 012/39 96 11 - fax 012/39 96 67
justitiehuis.tongeren@just.fgov.be

Justitiehuis Turnhout

Merodecenter 1
(Merodelei), 2300 Turnhout
Tel 014/47 13 40
justitiehuis.turnhout@just.fgov.be

Justitiehuis Veurne

Iepersesteenweg 87, 8630 Veurne
Tel 058/33 23 50
justitiehuis.veurne@just.fgov.be

3.2. Slachtofferbejegening bij de politiediensten

Per politiezone is er een dienst slachtofferonthaal. Om slachtoffers van fysiek en seksueel geweld op een correcte manier op te vangen, te ondervragen, te informeren en door te verwijzen hebben een groot aantal politiediensten speciaal daarvoor opgeleid personeel in dienst genomen en aangepaste opvanglokalen voorzien. Adressen en telefoonnummers: neem contact op met uw plaatselijke politiedienst en vraag naar de dienst slachtofferbejegening.

Indien uw gemeente nog geen dienst slachtofferbejegening heeft voorzien, dan kan u zeker terecht in één van de omliggende gemeenten. Vraag ernaar.

4. Coördinatie geweldproblematiek bij het Instituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen

4.1. Instituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen

Het Instituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen behandelt een groot aantal materies in het kader van gelijkheid tussen mannen en vrouwen. De strijd tegen het geweld op vrouwen is hierin een belangrijk thema.

Contact:

Instituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen
Ernest Blerotstraat 1 lokaal 2031
1070 Brussel
website: www.igvm.fgov.be
Tel 02/233.41.75
gelijkheid.manvrouw@igvm.belgie.be

4.2. Provinciale coördinatoren geweld

Om het gelijkheidsbeleid te coördineren op gemeentelijk en provinciaal vlak werden op het niveau van de provincies twee netwerken van coördinatoren opgericht. Eén ervan behandelt het fysiek en seksueel geweld op vrouwen. De opdracht van de coördinatoren is om de diensten die binnen de provincie in aanraking komen met geweldslachtoffers – zoals politiediensten, gerechtelijke instanties, medische en sociale hulpverlening – te informeren en hen vertrouwd te maken met de hulpmiddelen die door het beleid worden ontwikkeld, de onderlinge samenwerking te bevorderen en de problemen in de hulpverlening te signaleren.

U kunt zich als slachtoffer rechtstreeks tot hen wenden met uw probleem. Zij zullen u, naargelang de aard van het probleem, in contact brengen met gespecialiseerde instellingen en organisaties binnen de provincie.

Adressen en telefoonnummers van de provinciale coördinatoren (Vlaanderen):

Provincie Antwerpen:

Franck Pascale
Stichting Welzijnszorg
Boomgaardstraat 22 bus 100, 2600 Berchem
Tel 03/240 61 68
Pascale.FRANCK@welzijn.provant.be

Belien Ann
Stichting Welzijnszorg
Boomgaardstraat 22 bus 100, 2600 Berchem
Tel 03/240 61 68
Tel 03/240 61 69
Ann.BELIEN@welzijn.provant.be

Provinciael Geertrui
Stichting Welzijnszorg
Boomgaardstraat 22 bus 100, 2600 Berchem
Tel 03/240 56 01
Geertrui.PROVINCIAEL@welzijn.provant.be

Boonen Karolien
Stichting Welzijnszorg Provincie Antwerpen
Boomgaardstraat 22 bus 10, 2600 Berchem
Tel 03 240 61 68
Karolien.BOONEN@welzijn.provant.be

Provincie Limburg:

Daniel Bollen
2e dir. Afd. Welzijn
Universiteitslaan 3, 3500 Hasselt
Tel 011/30 57 43
dbollen@limburg.be

Provincie Oost-Vlaanderen:

Van De Kerckhove Chantal
Dienst Gezondheid
Gouvernementstraat 1, 9000 Gent
Tel 09/267 75 48
chantal.van.de.kerckhove@oost-vlaanderen.be

Kesteloot Anne
Dienst Gezondheid
Gouvernementstraat 1, 9000 Gent
Tel 09/267 75 47
anne.kesteloot@oost-vlaanderen.be

Provincie Vlaams-Brabant:

Clynen Jessy
Dienst Welzijn
Provincieplein 1, 3010 Leuven
Tel 016/26 73 21
Jessy.Clynen@vlaamsbrabant.be

Provincie West-Vlaanderen:

Depoorter Bieke
Dienst Welzijn
Provinciehuis Boeverbos
Koning Leopold III Laan 41, 8200 BRUGGE
Tel 050/40 35 46
bieke.depoorter@west-vlaanderen.be

4.3. Coördinator Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Mevr. Carole Monné
Directie Human Resources en Gelijke Kansen
Cel gelijke kansen/diversiteit
Coördinatie partnergeweld
Kruidtuinlaan 20
1035 Brussel
Tel: 02/800 36 54
Fax: 02/800 38 08
cmonné@mrbc.irisnet.be

waar vindt u hulp?

FORMULIER TOT AANPASSING VAN DE GEGEVENS

(Vernieuwde) Naam / Instelling: _____

Nieuw adres: _____

Nieuw Tel.: _____ **Fax:** _____

E-mail: _____

Gelieve deze strook terug te sturen naar:
Instituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen
Ernest Blerotstraat 1 lokaal 2031
1070 Brussel
Fax: 02/233 40 32

Redactie: Instituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen

Lay-out en druk: Gevaert Graphics

Uitgave: oktober 2010

Wettelijk depot: D/2005/10043/4

Deze brochure is verkrijgbaar bij:

Instituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen

Ernest Blerotstraat 1 lokaal 2031

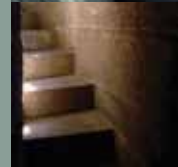
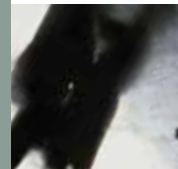
1070 Brussel

Cette brochure est également disponible en français à :

Institut pour l'égalité des femmes et des hommes

Rue Ernest Blérot 1 local 2031

1070 Bruxelles

geweld

tussen partners

seksueel geweld

stalking

waar

vindt u hulp?

